

[Aage Brusgaard]

med at vi bruger af de ressourcer, som verden nu engang har, uden at de kan genbruges.

Vedrørende pind 2, anvendelse af sekundært vand til formål, hvor det ikke er nødvendigt at anvende vand af drikkevandskvalitet, f.eks. til kølevand i industrien og til markvanding, vil jeg gerne sige, at hvis man bare lader – jeg havde nær sagt bønderne, men befolkningen selv om det, så gør de faktisk det. SF har været en af fortalere for at forbyde private brønde, og at det skulle være forbudt at bruge brønde, der har et nitratindhold på over 50 mg pr. m³, selv om det ikke er videnskabeligt belyst, at det er farligt. Netop de brønde, der måske er for forurenede, kunne jo bruges til markvanding. Men SF har stemt imod, i hvert fald i det amtsråd, jeg har siddet i, hver eneste gang en landmand eller en gartner har søgt om tilladelse til markvanding, fordi det ville gå ud over grundvandet. Så også dette er det modsatte af, hvad SF plejer at sige.

Så er der pind 3, installation af vandmålere, hvor der i dag ingen eller fælles målere er, og der står i bemærkningerne, at det også skal gælde private borer. Det er et helt klart og tydeligt eksempel på, at man vil gå ind og kontrollere hver enkelt husstand for at beskatte alt, hvad der rent faktisk kan beskattes.

Pind 4 drejer sig om gennemførelse af en ordning med vandkonsulenter, der foretager vandsyn af boliger, virksomheder, gartnerier, landbrug m.v. SF burde vide, at hver enkelt kommune, hvert enkelt amt i forvejen har sit vandkontor. Og Miljøstyrelsen har et vandkontor, hvor kommunerne og amterne kan spørge og få råd og vejledning.

Jeg mener altså, at dette er et fuldstændig overflødigt og bureaukratisk beslutningsforlag.

Hvis tiden tillader – det gør den vist ikke – men jeg vil lige prøve at stille ét spørgsmål i hvert fald. Det drejer sig om bemærkningerne, hvor der står, at i praksis ville installationer af målere samt enkelte ændringer i installationen kunne betyde en nedsættelse af vandforbruget på 30-35 pct. uden nedgang i komforten. Jeg vil bede SF gøre rede for, hvordan man vil bevise, at man bare ved at stille en vandmåler op kan sænke vandforbruget 30-35 pct., uden at det går ud over komforten.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne har fuld forståelse for de intentioner, der ligger bag SF's forslag til folketingsbeslutning om vandbesparelser.

Det er således, at situationen i hovedstadsområdet i mange år har været karakteriseret af, at vandforsyningen har skullet sikres fra ressourcer, der ligger stadig længere væk fra hovedstaden. Det er der vel i sig selv ikke noget mærkeligt i, når det tages i betragtning, at der er tale om en millionby med tilhørende industri beliggende på et geografisk relativt begrænset område.

I det øvrige Danmark er billedet som helhed et ganske andet. Med undtagelse af Himmerland og Djursland, hvor der forekommer for meget nitrat i grundvandet, er der ikke mangel på rent drikkevand, selv om grundvandsspejlet kan variere fra det ene år til det andet i takt med nedbørsmængden.

Det er sikkert rigtigt, som det står i bemærkningerne til forslaget, at vandindvindingen er fordoblet siden 1970. Men det er også rigtigt, at forbruget er faldet i de kommuner, hvor man har forhøjet kubikmeterprisen betragteligt som følge af etablering af rensningsanlæg. Vi er altså på vej i den rigtige retning.

CD er helt enig med forslagstillerne i, at der skal motiveres til løsninger for såvel virksomheder som for private boliger for yderligere at reducere forbruget af egentligt drikkevand, men også til løsninger, der bevirker, at de offentlige rensesanlæg belastes mindre. I viften af mulige tekniske løsninger er nævnt begrebet sekundært vand. Vi kunne godt forestille os, at eksempelvis det regnvand, som fra et parcelhus udledes til det kommunale rensningsanlæg via kloaksystemet, i stedet udnyttes i det pågældende parcelhus til toiletter, vaskemaskiner, havevanding osv. Det ville reducere drikkevandsforbruget til ca. det halve af det nuværende. Den eventuelt overskydende mængde af regnvand kunne så via maskiner ledes tilbage i jorden i stedet for at forsvinde ud i vandløbene via rensningsanlæggene. En løsning af den art er på vej. Og vi finder, at det vil være en god idé fra samfundets side at give tilskud til etablering under forudsætning af, at løsningerne bliver prismæssigt fornuftige.

Punkt 2 i forslaget er CD derimod ikke begejstret for. I forårets redegørelsesdebat vedrørende et bæredygtigt landbrug sagde jeg i min ordførertale, at efter CD's opfattelse var målet